

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/38/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2213218057
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2213218057.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Ilavského a sudcov JUDr. Kataríny Slováčekovej a Mgr. Jozefa Mačeja, v právnej veci žalobcu: 1/ L. Z., nar. XX. X. XXXX, adresa trvalého pobytu P., F. číslo XXX, zastúpený opatrovníčkou: C. Z., nar. XX. S. XXXX a žalobkyne: 2/ C. Z., nar. XX. S. XXXX, adresa trvalého pobytu P., F. číslo XXX, obaja zast. splnomocnenkyňou: Advokátska kancelária ŠKODLER & PARTNERS, s.r.o., IČO: 47 238 232, adresa sídla Bratislava, Dobšinského 12, proti žalovanej 1/ Ing. C. O., nar. XX. H. XXXX, adresa trvalého pobytu Y. H., Z. číslo XXX/X, zastúpenej advokátkou: JUDr. Julianna Weiszová, adresa sídla Dunajská Streda, Jantárová číslo 16, a žalovanej 2/ ČSOB Poist'ovňa a.s., IČO: 31 325 416, adresa sídla Bratislava, Vajnorská 100/B, o náhradu škody, o odvolaní žalobcov proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda z 10. marca 2016 č.k. 10C/265/2013-101, po zrušení a vrátení veci dovolacím súdom uznesením sp. zn. 8Cdo 75/2019 zo dňa 22. januára 2020, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa ruší a vec sa mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.1 Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie zastavil (výrok I.) a žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok II.).

1.2 Svoje rozhodnutie odôvodnil právne poukazom na § 111 ods. 3 O.s.p. (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších zmien a doplnení, ďalej len „O.s.p.“) a vecne potrebou zastavenia konania z dôvodu, že v lehote jedného roka odo dňa právoplatného prerušenia konania (uznesením Okresného súdu Dunajská Streda zo 17. apríla 2014 č.k. 10C/265/2013-93 a to postupom podľa § 110 O.s.p.), teda od 11. júna 2014 (deň, v ktorý práve citované uznesenie nadobudlo právoplatnosť) do 11. júna 2015 nebol podaný návrh na pokračovanie v konaní.

1.3 Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil právne poukazom na § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. a vecne len konštatovaním, že v prejednávanej veci nebol dôvod na iné rozhodnutie o trovách konania.

2.1 Uznesenie napadli riadnym a včasným odvolaním žalobcovia s návrhom na jeho zrušenie z dôvodu jeho nezákonnosti, hodnotiac postup súdu prvej inštancie ako nesprávny, v dôsledku ktorého došlo na strane žalobcov k odňatiu možnosti konať pred súdom.

2.2 Dôvodili, že splnomocnenkyňa prevzala zastupovanie žalobcu 1/ na základe Dohody o plnomocenstve z 11. augusta 2014, pričom túto skutočnosť oznámila konajúcemu Okresnému súdu Dunajská Streda listom zo 14. augusta 2014, ktorým zároveň požiadala o pokračovanie v konaní. Toto oznámenie zaslala súdu prvej inštancie spoločne s Návrhom na začatie konania o ochranu osobnosti s náhradou nemajetkovej ujmy.

2.3 Poštová zásielka bola súdu doručená 15. augusta 2014 s tým, že na doručení je vyznačené, že podanie bolo urobené vo veci ich spisovej značky 27/14 + Návrh na ochranu osobnosti a nemajetkovú ujmu.

2.4 Podanie obsahovalo celý rad príloh a nie je preto vylúčené, že pracovníčka podateľne osobitne podanie prehliadla.

2.5 Splnomocnenkyňa žalobcu vo veci ďalej konala, keď listom z 9. septembra 2014 požiadala Inštitút forenzných medicínskych expertíz s.r.o. o spracovanie znaleckého posudku na stanovenie výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia.

2.6 Znalecký posudok bol spracovaný 5. marca 2015 a tento doručila žalovaným na vyjadrenie o možnosti uzavretia mimosúdnej dohody. Očakávala vytýčenie termínu pojednávania, na ktorom by znalecký posudok predložila a ostatné nároky upresnila, zaujímaví v tejto súvislosti názor, že toto jej konanie preukazuje zrejmy záujem žalobcov o pokračovanie v konaní.

2.7 Namietala tiež, že uznesenie o prerušení konania s poučením o následkoch nepodania návrhu na pokračovanie v konaní nebolo doručené žalobcom (bolo doručené len ich advokátke), ktorí v takomto prípade neboli poučení o dôsledok nepodania návrhu na pokračovanie v konaní a pokiaľ súd prvej inštancie za takejto situácie konanie zastavil, odňal tým žalobcom právo konať pred súdom.

2.8 V doplnení svojho odvolania namietali, že súd po ich námietkach riadne nepreveril, kde sa predmetné podanie o pokračovanie v konaní nachádza (či sa nenachádza v podateľni súdu, spisovej kancelárii, alebo v niektorom inom spise) a toto podanie hľadal len v súdnom spise spisovej značky 12C/414/2014.

3.1 Žalovaný 2/ vo svojom vyjadrení sa k odvolaniu žalobcov navrhol odvolaním napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť (odvolanie žalobcov zamietnuť) a to z dôvodu, že tvrdenia žalobcov neosvedčujú, že návrh na pokračovanie v konaní bol doručený súdu dňa 15. augusta 2014 a okrem toho žalobcovia v začatom konaní riadne nepokračovali, keďže v žalobe absentovalo preukázanie a určenie výšky uplatňovanej škody. Táto výška v časti náhrady bolestného bola žalobcami upresnená až 13. septembra 2013 a v časti sťaženia spoločenského uplatnenia až dňa 20. septembra 2013, pričom žalovaný 2/ náhradu za uplatnenú vecnú škodu v sume 7.490 eur zaplatil dňa 30. septembra 2013 a za uplatnenú a preukázanú škodu spočívajúcu v bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia v sume 74.976 eur zaplatil dňa 4. októbra 2013.

3.2 Žalobcovia oslovili s návrhom na uzavretie mimosúdnej dohody žalovaného 2/ až po uplynutí 2 a pol roku od podania návrhu na prerušenie konania, a to 21. apríla 2016, kedy predložili aj Znalecký posudok č. 59/2015 z 5. marca 2015, vo veci odškodnenia za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, pričom súdu tento znalecký posudok doložili až dňa 24. marca 2016, ako prílohu k odvolaniu proti uzneseniu o zastavení konania.

3.3 V tejto súvislosti ďalej namietala, že prostriedky procesného útoku nie sú uplatnené včas, ak ich strana spolu mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Poukázala na to, že odo dňa podania žalobného návrhu žalobcovia (prostredníctvom splnomocnených advokátov) v začatom konaní riadne nepokračovali a až doposiaľ riadne nedoplnili konanie o prípadné navrhnuté a preukázané nároky na náhradu škody.

4.1 Tunajší odvolací súd o odvolaní žalobcov rozhodol uznesením č.k. 26Co/198/2016-190 zo dňa 30. januára 2018 tak, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie č.k. 10C/265/2013-101 zo dňa 10. marca 2016 ako vecne správny potvrdil (výrok I.) a žalovaným 1/ a 2/ priznal voči žalobcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (výrok II.).

4.2 Odvolací súd sa stotožnil s postupom súdu prvej inštancie, keď konanie zastavil, pretože nebol podaný návrh na pokračovanie v konaní v zmysle § 111 ods. 3 O.s.p. v lehote jedného roka od prerušenia konania súdom prvej inštancie v zmysle § 110 O.s.p., ktorá lehota začína plynúť už od doručenia uznesenia o prerušení konania a nie až od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, pretože, ak by sa táto lehota mala počítat' od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, bolo by to v zákone výslovne uvedené, ako je tomu teraz v § 163 ods. 2 C.s.p..

4.3 Pokiaľ ide o odvolaciu námietku žalobcov, že návrh na pokračovanie v konaní bol podávaný spoločne s podaním návrhu žalobcov na ochranu osobnosti a nemajetkovú ujmu a to jednou poštovou zásielkou, ktorá bola súdu prvej inštancie doručená dňa 15. augusta 2014, pričom podanie obsahovalo celý rad príloh a preto nie je vylúčené, že pracovníčka podateľne osobitne takéto podanie prehliadla a tak bolo založené medzi prílohy žaloby v spise Okresného súdu Dunajská Streda vedeného pod spisovou značkou 12C/414/2014, odvolací súd po preskúmaní obsahu a príloh tohto podania zistil, že v predmetnom súdnom spise sa nenachádza žiadna ďalšia príloha - Dohoda o plnomocenstve z 11. augusta 2014, ani žiadosť o pokračovanie v konaní vedenom na Okresnom súde Dunajská Streda pod spisovou značkou 10C/256/2013, preto sa s touto námietkou nestotožnil.

4.4 Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou žalobcov o tom, že uznesenie o prerušení konania malo byť doručené aj samotným žalobcom napriek tomu, že v tomto konaní boli zastúpení advokátom, prípadne že žalobcovia mali byť poučení o následkoch nepodania návrhu na pokračovanie v konaní, k čomu dodal, že v občianskom súdnom konaní vedenom podľa O.s.p. ak má účastník zástupcu s plnomocenstvom pre celé konanie, bolo povinnosťou súdu doručiť písomnosť len tomuto zástupcovi okrem prípadu, že účastník bol povinný osobne v konaní niečo vykonať (§ 49 ods. 1 O.s.p.) čo nebol prípad práve v prejednávanej veci. Zároveň uviedol, že v občianskom súdnom konaní vedenom podľa O.s.p. súdy nemali povinnosť pri plnení svojich úloh poskytovať účastníkom poučenia o ich procesných právach a povinnostiach, ak účastníci boli zastúpení advokátom, čo bol aj prípad práve prejednávanej veci (§ 5 ods. 1 a 2 O.s.p.).

5.1 Uznesenie odvolacieho súdu napadli dovolaním žalobcovia, o ktorom rozhodol dovolací súd uznesením sp. zn. 8Cdo/75/2019 dňa 22. januára 2020, keď napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie dôvodiac tým, že v konaní došlo k procesnej vade v zmysle § 420 písm. f) C.s.p.

5.2 Podľa názoru dovolacieho súdu, odvolací súd sa riadne nevysporiadal s významnými tvrdeniami žalobcov uvádzanými v odvolaní preukazujúcimi snahu žalobcov o pokračovanie v konaní tým, žalobcovia počas prerušenia konania listom z 9. septembra 2014 požiadali Inštitút foréznych medicínskych expertíz, s.r.o. o vypracovanie znaleckého posudku na určenie výšky náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia. Tento znalecký posudok bol dňa 5. marca 2015 skutočne vypracovaný a následne doručený žalovaným so žiadosťou o vyjadrenie k možnosti uzatvorenia mimosúdnej dohody.

5.3 Dovolací súd poukázal na žalobu žalobcov o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy a skutočnosti v nej uvádzané, a to primárne tvrdenie o tom, že žalobcovia v tomto konaní (majúc na mysli konanie o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, pozn. odvolacieho súdu) nerozširujú ani nedoplňujú náhradu škody na zdraví, ktorá je predmetom konania na Okresnom súde Dunajská Streda pod. sp. zn. 10C/265/2013 (t.j. v tu prejednávanej veci, pozn. odvolacieho súdu), keďže podľa tvrdení žalobcom ide o samostatné prostriedky ochrany fyzickej osoby

5.4 Zisteniu skutočného stavu veci podľa názoru dovolacieho súdu mohlo prispieť aj vyžiadanie samotného Oznamenia prevzatia zastupovania o návrhu na konanie vo veci zo dňa 14. augusta 2014, kópiu ktorého žalobcovia priložili k odvolaniu, prípadne oboznámenie sa s údajmi a znakmi na obálke, v ktorej bola žaloba na ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy súdu doručená. Na tomto mieste dovolací súd poznamenal, že táto obálka nie je z neznámych dôvodov pripojená a v spise nie je vyznačený dôvod jej nepripojenia, prípadne miesta, kde sa obálka nachádza tak, ako to vyplýva z § 137 ods. 2 zákona č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné súdy, krajské súdy, Špecializovaný trestný súd a vojenské súdy.

5.5 V závere dovolací súd poukázal na povinnosť vyplývajúcu z Čl. 3 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súdy musia každé ustanovenia Civilného sporového poriadku vykladať v súlade s Ústavou SR, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, medzinárodnoprávnymi záväzkami SR, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou ESLP a SD EÚ. Pokiaľ súd nemá preukázané mimo rozumných pochybností, že procesný úkon nebol urobený včas alebo procesné právo nebolo uplatnené včas, musí vychádzať z predpokladu, že sa tak stalo.

6. Odvolací súd viazaný právnym názorom dovolacieho súdu v zmysle § 455 C.s.p. a tiež s poukazom na tzv. inštančnú záväznosť (majúcu pôvod v organizácii všeobecných súdov, ktorá je budovaná na princípe hierarchie) pristúpil k opätovnému prejednaniu veci a následnému rozhodnutiu.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťal (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (akt. § 127 a § 365 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov je dôvodné.

8. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 10C/265/2013 je nárok žalobcov na náhradu škody voči žalovaným spôsobenej trestným činom žalovanej 1/, za ktorý bola žalovaná 1/ Okresným súdom Dunajská Streda v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 4T/47/2013 právoplatne odsúdená na prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, v ktorej veci poškodeným bol žalobca 1/, a tento bol so svojim nárokom z titulu náhrady škody odkázaný na civilný proces (v čase vydania odsudzujúceho rozsudku ešte občianskoprávne konanie, pozn. odvolacieho súdu). Predmetom odvolacieho konania je posúdiť, či súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcom, aby uskutočňoval patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9.1 Podľa § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9.2 Podľa § 389 ods. 1 písm. c) C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

9.3 Odňatie možnosti konať pred súdom je taký postup súdu, ktorý znemožnil sporovej strane (účastníkovi konania) realizáciu tých procesných práv, ktoré mu zákon priznáva. O takúto vadu konania ide len vtedy, ak išlo o postup nesprávny (uvažované z hľadiska zachovania postupu súdu určeného zákonom alebo ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi). Vada konania vymedzená v citovanom ustanovení C.s.p. je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Aj podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález z 12.5.2004 sp. zn. I ÚS 226/03) a tiež Najvyššieho súdu SR (rozsudok z 27.4.2006 sp. zn. 4Cdo 171/2005) treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia, presne tak, ako je tomu i v tomto prípade.

10. S prihliadnutím na zrušujúce uznesenie dovolacieho súdu, odvolací súd konštatuje, že námietky žalobcov uplatnené v podanom odvolaní boli dôvodné. Zastavením konania z dôvodu nepodania návrhu na pokračovanie v konaní, tak ako to v čase vydania napadnutého uznesenia vyplývalo z ust. § 111 ods. 3 O.s.p. (akt. už § 163 ods. 2 C.s.p) bez relevantného preukázania skutočnosti, že zo strany žalobcov nebol podaný návrh na pokračovanie v konaní v lehote jedného roka od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania (t.j. od 11.6.2014) došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Je síce zrejmé, že jediným procesným dôsledkom nepodania návrhu na pokračovanie v konaní je obligatórne zastavenie konania, tak ako vyplýva z § 111 ods. 3 O.s.p., avšak v tomto konaní s prihliadnutím na skutočnosti uvedené žalobcami v odvolaní vznikli odôvodnené pochybnosti o splnení procesných podmienok pre vydanie napadnutého uznesenia, a to pochybnosti o včasnom a riadnom podaní návrhu na pokračovanie v konaní.

11. Žalobcovia opakovane trvajú na tom, že žiadosť o pokračovanie v konaní (spolu s dohodou o plnomocenstve z 11.8.2014) bola podaná na súd prvej inštancie spolu so žalobou o ochranu osobnosti

dňa 15.8.2014, pričom ale nebola správne založená do veci sp. zn. 10C/265/2013. Tieto listiny ale v čase vydania napadnutého uznesenia neboli súčasťou obsahu spisu, preto vznikla odôvodnená pochybnosť o splnení procesných podmienok konania, tak ako konštatoval dovolací súd.

12. Tak ako už konštatoval dovolací súd, z odvolania žalobcov vyplýva, že žalovaný nárok v konaní pod sp. zn. 12C/414/2014 od žalovaného nároku uplatneného v tomto konaní zreteľne odlišili, z čoho je potrebné usudzovať, že mali záujem pokračovať v tomto konaní. O procesnej aktivite žalobcov svedčí aj to, že v krátkej dobe po právoplatnosti uznesenia o prerušení konania č.k. 10C/265/2013-93 zo dňa 17.4.2014, t.j. po 11.6.2014 požiadali Inštitút forezných medicínskych expertíz s.r.o. o vypracovanie znaleckého posudku na určenie žalovaného nároku, a rovnako to, že bezprostredne po vypracovaní znaleckého posudku tento zaslali žalovaným domáhajúc sa uzatvorenia mimosúdnej dohody. Napokon, o aktivite žalobcov svedčia aj kroky právneho zástupcu žalobcov, ktorý po vydaní napadnutého uznesenia nahliadol do veci sp. zn. 10C/265/2013 (počas odvolacieho konania na tunajšom odvolacom súde), a na absenciu vyššie uvedených písomností výslovne upozornil priamo predsedníčku Okresného súdu Dunajská Streda so žiadosťou o prešetrenie, kde sa písomnosti doručené súdu dňa 15.8.2014 nachádzajú. Nepovšimnuté ostalo aj nepripojenie obálky, v ktorej bola súdu doručená žaloba na ochranu osobnosti, a v ktorej sa sporné listiny mali podľa udania žalobcov nachádzať. Práve obsah obálky a údaje na nej mohli súdu prvej inštancie vyvrátiť alebo potvrdiť tvrdenia žalobcov.

13. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že dovolací súd už opakovane vo svojej rozhodovacej činnosti riešil otázku tzv. pochybností o splnení procesných podmienok konania (okrem zrušujúceho uznesenia dovolacieho súdu sp. zn. 8Cdo/75/2019 dňa 22. januára 2020 v tejto veci, pozn. odvolacieho súdu) a to so záverom, podľa ktorého „Pokiaľ súd pri skúmaní procesných podmienok konania má pochybnosti o ich splnení, potom nemôže konanie pre tento nedostatok zastaviť, ale túto otázku musí riešiť pozitívne, teda vec musí prejednať. Opačným výkladom by bol porušený princíp zákazu denegatio iustitiae, spočívajúci v tom, že súd je povinný vykonávať súdnictvo. K odmietnutiu spravodlivosti dochádza, ak súd bez zákonného dôvodu rozhodne, že neposkytne právnu ochranu subjektu domáhajúcemu sa súdnej ochrany.“ (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31. marca 2014, sp. zn. 8Sžo/31/2013).

14. Za takejto situácie je nutné konštatovať, že v danej veci vznikli odôvodnené pochybnosti o splnení procesných podmienok pre zastavenie konania, ktoré je potrebné riadnym spôsobom odstrániť.

15. Odvolaciemu súdu preto neostávalo iné, než v záujme zachovania práva sporových strán na riadny dvojinštančný proces so všetkými jeho atribútmi (zahŕňajúci vykonávanie základného dokazovania na rozhodujúce otázky v prvej inštancii súdov, dostatočne konkrétne právne posúdenie veci i v tomto stupni a do tretice tiež vypravenie rozhodnutia majúceho konanie skončiť odôvodnením zodpovedajúcim úprave v ust. § 234 ods. 2 a § 220 ods. 2 C.s.p.), uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. b), písm. c) C.s.p. a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

16. Povinnosťou súdu prvej inštancie tak bude v ďalšom konaní riadiť sa názorom odvolacieho súdu v spojení s právnym názorom vysloveným dovolacím súdom v uznesení sp. zn. 8Cdo 75/2019 zo dňa 22. januára 2020, ktorým je podľa § 391 C.s.p. viazaný, odstrániť pochybnosti o včasnom a riadnom podaní návrhu na pokračovanie v konaní, v prípade potreby a aj v závislosti na prípadnej ďalšej procesnej aktivite sporových strán vykonať ďalšie dokazovanie, podľa § 191 C.s.p., náležite zhodnotiť výsledky celého konania a až následne opätovne posúdiť dôvod zastavenia konania, prípadne pokračovať v konaní ďalej. V ďalšom konaní súd prvej inštancie rozhodne o trovách dovolacieho ako aj tohto odvolacieho konania (§ 396 C.s.p.), a to samozrejme i s vypravením nového rozhodnutia aj odôvodnením obsahujúcim patričné odpovede na všetky významné otázky.

17. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že v prípade, keď po zhodnotení všetkých skutočností súd prvej inštancie dospeje k záveru o pokračovaní v konaní, Civilný sporový poriadok výslovne neupravuje povinnosť súdu rozhodnúť o pokračovaní v konaní uznesením. Z hľadiska zachovania právnej istoty strán sporu by mal súd vydať uznesenie o pokračovaní v konaní s aspoň stručným odôvodnením, to všetko práve v dôsledku účinkov, ktoré sa spájajú s prerušením konania a ich následkov, ak k prerušeniu konania dôjde. (viď. Civilný sporový poriadok, Komentár, 1. vydanie, Bratislava, C.H. Beck, 2017, str. 628).

18. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) a písm. c) C.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 C.s.p.).

19. K prijatiu tohto rozhodnutia došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení a § 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).